

Садовський Євген Юліанович

Інженер-геолог, фахівець
у галузі геології нафтових
і газових родовищ

Народився 29 червня 1929 р. у с. Уличне Дрогобицького району на Львівщині.

Протягом 1945–1949 рр. Є. Ю. Садовський навчався у Дрогобицькому нафтовому технікумі, після закінчення якого одержав кваліфікацію техника-геолога.

У 1949 р. за розподілом Міністерства газової промисловості працював у Туркменістані. Пройшов шлях техника-геолога, дільничного геолога контори розвідувального буріння та старшого геолога тресту «Туркменнефтегазразведка».

Упродовж 1953–1962 рр. Євген Юліанович обіймав посаду головного геолога КРБ-2 тресту «Туркменнефтегазразведка» та контори розвідувального буріння НПУ «Челекеннефть». Працюючи в надзвичайно складних кліматичних умовах пустелі, брав участь у відкритті газоконденсатного родовища Кизил-Кум, нових покладів і ділянок Челекенського нафтогазового родовища, геологічному забезпеченні розвідки складно побудованих багатопластових покладів нафти та газу з аномально

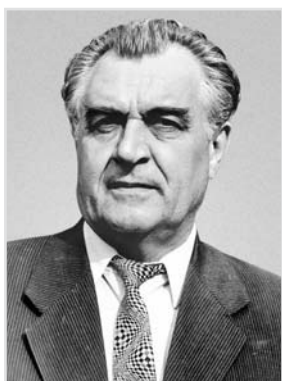
високими пластовими тисками, опікувався пошуковими роботами в акваторії Каспійського моря, створенням технології похилоспрямованого кущового буріння та випробування свердловин у складних геологічних умовах. Водночас з 1956 до 1961 р. заочно навчався у Львівському політехнічному інституті, де одержав кваліфікацію гірничого інженера-геолога, опанувавши спеціальність «Розвідка та розробка нафтових і газових родовищ».

Є. Ю. Садовський використовував свій виробничий досвід геологорозвідувальних робіт, працюючи протягом 1962–1984 рр. у системі Міністерства геології УРСР спочатку на посаді старшого інженера-геофізика тресту «Полтаванафтогазрозвідка», а з 1964 р. — головного геолога Карлівської нафтогазової експедиції. За період діяльності в експедиції за його участю було відкрито 17 нафтогазових родовищ, впроваджено направлене та кущове буріння і вперше на сході України пробурено свердловину глибиною 6750 м.

Упродовж 1984–1998 рр. Євген Юліанович працював головним геологом Полтавського УБР об'єднання «Укргазпром». Опікувався геологічним забезпеченням розбурювання Яблунівського родовища, впровадженням кущового буріння на Котелевському, Куличихінському на інших ГРП, на яких згодом була введена в дію вдосконалена технологія розробки з використанням сайклінг-процесу. Займався створенням Солохівського ПСГ та його дорозвідкою з метою розширення сховища.

За багаторічну діяльність у нафтогазовій галузі Є. Ю. Садовський був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, медаллю «За трудову доблесть». Йому присвоєно почесні звання «Відмінник розвідки надр» та «Заслужений геолог України».

Помер 10 лютого 1998 р.

Садовський Роман Юліанович

Гірничий інженер, фахівець
у сфері розробки нафтових
родовищ і буріння свердловин

Народився 12 серпня 1927 р. у с. Уличне Дрогобицького району на Львівщині.

У 1948 р. після закінчення Дрогобицького нафтового технікуму Роман Садовський почав працювати у нафтовій промисловості Туркменістану. Тут він пройшов шлях майстра з підземного ремонту свердловин, майстра із видобування нафти, начальника відділу капітального ремонту свердловин об'єднання «Туркменнефть». В 1954 р. очолив контору повторних методів експлуатації тресту «Кумдагнефть».

Завдяки роботі, налагодженій Романом Юліановичем та його колегами, шляхом впровадження газової депресії на купольній частині і нагнітанням води на периферійних ділянках вдалося зупинити розвиток режиму розчиненого газу та стабілізувати видобуток нафти на родовищі Кум-Даг, що стало взірцем для запровадження новітньої технології на інших нафтових покладах.

Протягом 1958–1962 рр. він очолював виробничо-технічний відділ ВО «Туркменнефть». Виробничу діяльність він успішно

поєднував із заочним навчанням у МІНХ і ГП ім. акад. І. М. Губкіна, який закінчив у 1964 р.

У 1962 р. Роман Юліанович повернувся в Україну, і його призначили директором Полтавської контори буріння. Згодом він очолив трест «Полтавабурнафтогаз», а після реорганізації бурових підприємств — Полтавське УБР та акціонерну бурову компанію «Букрос». Під його керівництвом підприємства вели бурові роботи на Глинсько-Розбишівському, Качанівському, Рибальському та інших родовищах. Він опікувався залученням полтавських буровиків до освоєння нафтогазових надр Західного Сибіру.

За активною участю Романа Садовського запроваджувалися прогресивні організаційні та технологічні заходи, серед яких — будівництво горизонтальних і похило спрямованих свердловин, застосування високоєфективних доліт, засобів контролю за процесом буріння тощо.

У 1989 р. досвід полтавських буровиків у Західному Сибіру був узагальнений інститутом «ВНДІОЕНГ» та висвітлений у серії робіт «Будівництво свердловин». За зразкову організацію виробництва і досягнення високих техніко-економічних показників компанія «Букрос» у 1994 р. була нагороджена європейською Золотою зіркою та сертифікатом якості.

Загалом очолюваний Р. Ю. Садовським колектив відкрив в Україні п'ять нафтогазових родовищ і ввів в експлуатацію понад 2 тис. свердловин.

Нагороджений орденом «Знак Пошани» та медалями. Він — почесний працівник нафтової промисловості, заслужений працівник промисловості України, лауреат премії Міннафтопрому. Іменем Р. Ю. Садовського названо вулицю в м. Полтава, встановлено барельєф на будинку, де він проживав, а також відкрито куточок його пам'яті в Полтавському краєзнавчому музеї.

Помер 29 січня 1997 р.